

Italië

31 mei - 12 juni

2013

Vertrek reis Italië 12 juni 2013

Het is druk in huize Tendens.

Alle deelnemers, Elske, Frank en Paul, van de reis naar Italië en Patty de begeleidster/chauffeur zijn aanwezig. We stellen ons aan elkaar voor en er worden nog wat belangrijke gegevens uitgewisseld. Alle koffers zijn ingeladen en iedereen zit in de bus. De grote reis kan beginnen.

09.45 uur

Bij het wegrijden claxoneert Patty een paar keer en worden we door de ouders en de mensen van Tendens uitgezwaaid. Al gauw zitten we op de snelweg richting

Duitsland. De zon schijnt, het lijkt een mooie dag te worden. Maar helaas, na een paar uur begint het te regenen en dat houdt zo de hele dag aan. Echter, dat mag de pret niet drukken. Patty schuift de cd van Jan Smit in de cd-speler en samen met Elske zingt ze vrolijk mee. Wat een lol! De mannen, Frank en Paul, houden zich nog een beetje op de achtergrond. Over de gehele reis genomen hebben we drie maal een stop gemaakt om te toiletteren en wat te eten en te drinken. Heel relaxed dus!

Wist je dat:

**Elske een
doorzetter is?
Ze loopt
een hele
middag met
blaren en
geeft geen
kik!**

Het is heel mooi om te zien hoe het landschap verandert van vlak naar glooiend en vervolgens naar bergachtig.

19.30 uur

Yes, we zijn bij het Steinen-schanze Stadthotel aangekomen. Snel brengen we onze koffers naar boven. De kamers zijn modern en schoon, maar het personeel is een beetje stug.

We hebben honger en gaan opzoek naar een restaurant. We besluiten om voor het bekende "wok to go" te gaan. Het was

lekker. Na het eten lopen we nog even door de stad en kopen een ijsje bij Mac Donalds. Morgen rijden we door naar bloemenriviëra in Italië en moeten dan 523 km rijden. Dat wordt dus een lange dag en gaan daarom op tijd naar bed.

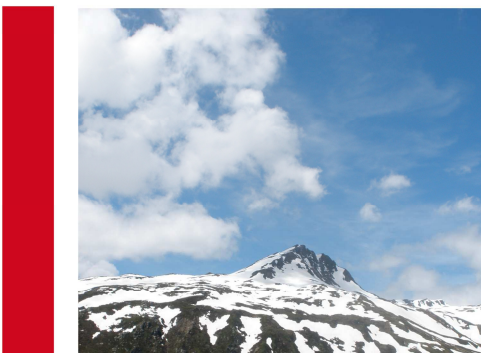
**Zaterdag 1 juni,
07.00 uur**

Vandaag zetten we de reis voort naar Moneglia in Italië. Het miezert helaas. Maar we rijden door het prachtige bergland-

schap over de snelweg, die door de dalen en over de bergtoppen heen slingert. Dat maakt het helemaal goed.

Zo'n vijf kilometer voor de Gotthardtunnel staan we plots in de file. Het duurt ongeveer een uur of twee voordat wij de ongeveer 18 kilometer lange tunnel mogen inrijden. Na 20 minuten rijden gaan we de tunnel uit de zonnestralen tegemoet en komen uit in het Italiaanstalige gedeelte van Zwitserland. Om van het heerlijke weer te kunnen genieten maken we een stop

Moneglia

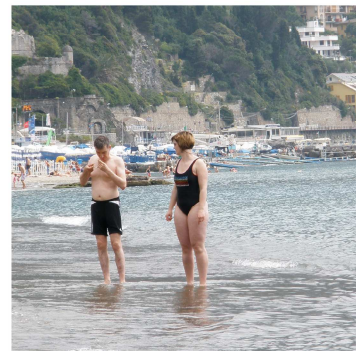
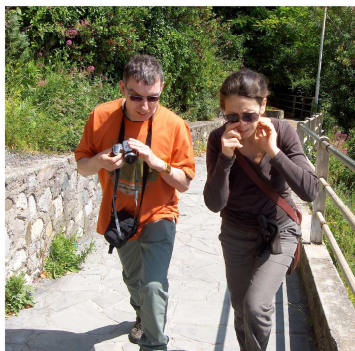
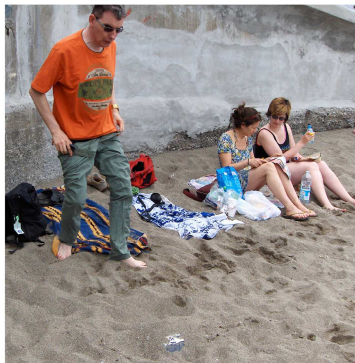
bij het eerstvolgende restaurant. Oh, wat ziet de wereld er toch anders uit als de zon schijnt. Elske trakteert ons op cappuccino en zelf neemt ze een kopje thee.

Proost Elske!

20.30 uur

Na 43 tunnels (dit is geen grap) komen we in Moneglia aan, dat slechts 50 meter van de Middellandse zee ligt, en parkeren de bus voor ons hotel Maggiore. Binnen checken we in en sjuwen onze koffers en tassen via de trap naar onze kamers op de vierde verdieping. Tja, de lift doet het niet. Wat een pech!

Hup de koffers in de kamers en meteen opzoek naar een pizzarestaurant, want Paul en Frank hebben echt zin in pizza. Elske maakt het niets uit wat we eten. Gek genoeg heeft niet ieder restaurant een pizzaoven en dus verkoopt niet ieder restaurant pizza's. We zoeken ons rot. Ja hoor, helemaal op het einde van de boulevard vinden we er één en er is gelukkig nog een tafeltje vrij. De bediening is vrij vlot, dus al gauw zitten we te smullen. Na het eten lopen we nog even over de boulevard en langs het strand. Moneglia is maar een klein plaatsje, dus hebben we het al snel gezien. Naar bed dan maar.

Zondag 2 juni

09.30 uur

Het was een vermoeiende dag gisteren, dus slapen we lekker uit. We zijn nog net op tijd voor het ontbijt. Je krijgt hier heerlijke cappuccino en vers gebakken eieren bij het ontbijt. Jammie! Vandaag besluiten we om het dorpje Moneglia verder te bezichtigen en volgen het pad dat over een rots langs de zee loopt, naar de andere kant van het dorp. Patty geeft Frank een arm en zo beginnen we op ons gemakje de wandeling naar boven. Bovenop de rots maken we foto's van het prachtige uitzicht.

13.30 uur

Lunch op het strand in de warme zonnestralen, dat is wat we doen deze middag. Maar eerst neemt Paul een duik in het koude zeewater. Wat een kei zeg! We genieten van fruit en brood met tonijn. Een beetje dutten, kletsen, pootje baden

of wat fotograferen. Wat zalig zo'n "ik hoef niets" middag!

Maandag 3 juni

11.00 uur

21.30 uur

Na het nuttigen van een heerlijk glaasje witte wijn, aangeboden door Frank (we trakteren om de beurt), lopen we naar een restaurant dicht bij het hotel. Er hangen foto's van de gerechten voor het raam. Zo kun je gemakkelijk een keuze maken. We nemen plaats aan een tafeltje achter in het restaurant. De kok, die ook de eigenaar is, is heel vriendelijk en zegt dat hij ons zal verwennen. Toen al het eten op tafel stond, bleek dat er meer was opgediend dan dat we hadden besteld. Maar dat is gewoon in Italië, ze denken namelijk met je mee. Of beter gezegd, ze denken voor jou. Als ze inschatten dat je een grote eter bent krijg je een grotere portie en de prijs wordt gewoon aangepast. Géén probleem! Ja, dat is wel even wennen. En het eten was best lekker.

Vandaag gaan we naar Riomaggiore, een pittoresk dorpje aan zee en gelegen tegen een helling. Het is een uurtje rijden met de trein. Als we bij het station aankomen, loopt de trein leeg. Riomaggiore is blijkbaar een hele populaire toeristenplaats.

Via een tunnel komen we bij de steile hoofdstraat uit in het centrum. Het lopen kost iets meer kracht, maar dat is voor ons allen geen enkel probleem. Vrij soepel bewegen we ons naar een hoger gedeelte van het dorp, waar het toeristenbureau ligt. De juffrouw achter de balie stuurt iedere toerist naar een ruïne, 500 meter verderop. Ook wij volgen haar advies op en lopen door de regen er heen. Onderweg spreken we een heel leuk Amerikaans gezin uit Dallas. We hebben gezellig gekletst en groepsfoto's van elkaar gemaakt.

Wist je dat:

**Paul zegt,
dat hij
familie is
van Beatrix?**

Eenmaal aangekomen bij de ruïne genieten we van het prachtige uitzicht. De ruïne op zich is niet zo heel bijzonder, maar toch leuk genoeg om even een kijkje te nemen.

Van het lopen hebben we honger gekregen en begeven ons weer terug naar het centrum om wat te eten. Het wordt pizza en hele lekkere gefrituurde vissoorten. Daarna drinken we nog wat op het terras bij het haventje.

Als we de trein terug nemen besluiten we een

cola, want zij drinkt geen alcohol. Het is er een vrolijke boel. De eigenaar viert zijn 75ste verjaardag en krijgt van de familie een taart met slechts één kaarsje. Wij zingen "lang zal hij leven" voor hem en dat kunnen ze erg waarderen. Maar een stukje van de taart krijgen we niet! Hi hi

21.45 uur

Eten bij restaurant Tender. Het is heerlijk, ver-

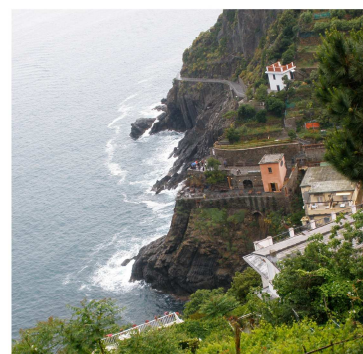
Rio magg iore

paar andere dorpjes te bezoeken: Monterosso en Levanto. Beide dorpjes zijn minstens net zo pittoresk als Riomaggiore en ze liggen ook net zo mooi tegen de inmiddels zonovergoten berghelling!

20.30 uur

We zijn terug in Moneglia en lopen wat door het dorp en gaan zitten op een klein terrasje. Paul trakteert op een heerlijk wit wijntje. Elske neemt

fijnde smaken van ravioli, pizza en vis hmmm. Hele vriendelijke bediening van de vrouw des huizes en haar zeer bijdehante dochter, die wel 4 talen spreekt. Zij vertelt ons dat ze vroeger een Nederlandse au pair had, die haar het liedje "klap eens in de handjes" had leren zingen. Grappig hè! Bij het betalen van de rekening, krijgen we 10 euro korting! Wauw, dat is mooi meegenomen!!! Moe en zeer voldaan lopen we terug naar ons hotel.

Wist je dat:

Frank een echte wijnliefhebber is en Paul een ware fijnproever?

Dinsdag 4 juni 2013

09:00 uur

Iedereen heeft lekker geslapen behalve Patty, zij heeft vele gasten van het hotel naar het toilet horen gaan. Ze sliep slechts 4 uur. Maar voor een lekkere cappuccino of thee komt iedereen uit zijn bed, zelfs als je slecht geslapen hebt.

12.02 uur

Vandaag nemen we de trein naar Sangri Levante, 9 km van Moneglia. Het station ligt hier buiten het centrum, daarom moeten we eerst nog 800 meter lopen.

We wandelen door een mooi aangelegd park met mooie sculpturen en bloemenperken. Opvallend is dat er ook veel kinderspeelgoed is. Hier pauzeren we even bij de engel en gaan dan op zoek naar een supermarkt om wat eten in te slaan, die we

daarna gezellig op het strand gaan nuttigen. Als de honger en de dorst zijn gestild, wandelen we verder en gaan San Nicolo kerk uit 1151 in en lopen daarna door naar de Baai van de Stilte (Baia del Silenzio). Het is hier echt heel knus. Stil is het er echter niet, het strand ligt vol met zonzonbidders en spelende kinderen.

Even later wordt onze nieuwsgierigheid getrokken door het hobbelige paadje dat naar boven naar een soort kasteel leidt. Paul en Patty doen een wedstrijd wie het eerst boven is. Patty wint, of was het Paul? Elske loopt met Frank in de arm rustig naar boven. Als we boven zijn blijkt het oude kasteel een sjiek hotel te zijn waar we niet in mogen. Maar het uitzicht is weer fabuleus.

18.00 uur

We nemen de trein terug naar het hotel. Morgen gaan we naar Pisa en daarna naar Orvieto, waar we 3 nachten zullen logeren. De totale afstand is

345 kilometer. Het zal weer een lange dag worden, dus het is zaak bijtijds te eten en vroeg naar bed te gaan.

Woensdag 5 juni

6.30 uur

We zijn al wakker voordat de wekker gaat. Douchen, koffers in de auto zetten, daarna heerlijk ontbijten, hotel betalen en nog even op de foto met de ontzettend aardige hoteleigenaren. Zij zijn zo gastvrij en behulpzaam geweest. Paul wordt door mijnheer nog erop gewezen dat hij terug moet komen om te werken. Dat had Paul namelijk gezegd, maar daar weet hij niets meer van. Althans zo reageert hij. Bij het afscheid krijgen we nog een doos met kersen. Lief hè!

10.00 uur

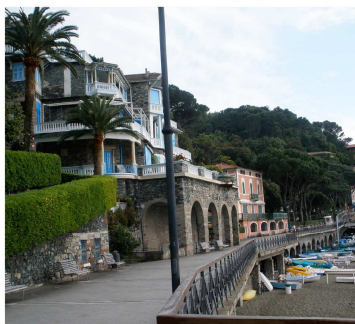
Na 10 keer steken heeft Patty de bus van bekneldde plek, mede door de aanwijzingen van Elske.

Citaat van Frank: In deze stad wordt veel aandacht geschonken aan historie, dat kun je zien aan de villa's waar vroeger rijke mensen woonden. Nu zijn de grote huizen verbouwd en verdeeld in appartementen. Er wordt veel gedaan voor kinderen. Er zijn veel speeltuinen en veel leuke winkeltjes. We hebben op het keienstrand gepicknickt, lekker in de zon. Daarna zijn we gaan wandelen naar de kleine baai. Daar was het heel knus en gezellig. Even wat gegeten en wat van de sfeer opgesnoven.

Een ongeduldige jonge Italiaan probeerde ons op de zenuwen te werken, maar dat lukte hem niet ha ha. Iedereen stapte in en we beginnen de reis. Ciao Moneglia, je bent een voortreffelijke gastvrouw!

Wist je dat:

Patty met een blindlapje en oordoppen in slaapt?

Frank vond het vele traplopen heel leuk en goed voor de conditie. Leuke Amerikaanse toeristen uit Dallas ontmoet. Het kasteel was ook heel mooi.

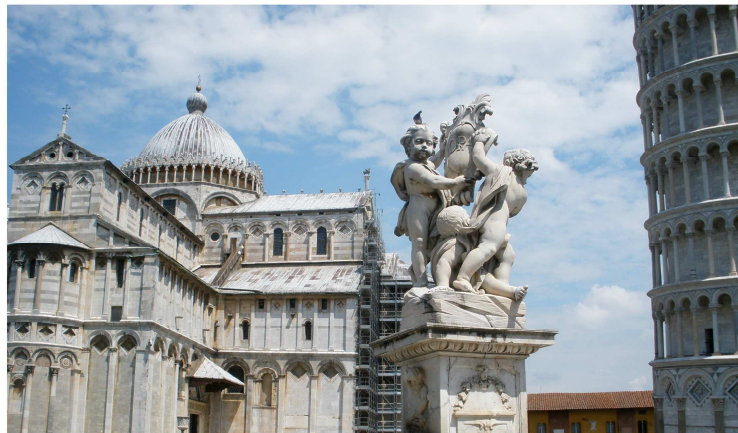
Elske: mooi uitzicht en heuvelachtig, veel klimmerij en vriendelijke mensen

Paul: leuk, lekker gegeten, alles was lekker, eet graag veel en lekker!

Ja..... we zijn op weg naar Pisa! De zon schijnt en we draaien de ramen open. Binnen anderhalf uur zijn we er en parkeren de auto.

11.30 uur

Oh, wat is dat mooi, al die witte historische gebou-

wen op de Piazza dei Miracoli en die enorm scheve toren van Pisa. Je snapt niet dat die niet omvalt.

Kort na het begin van de bouw in 1173 begon de toren al over te hellen. Doordat men loodrecht verder bouwde, is de toren niet alleen scheef maar ook krom. De toren is 55,85 meter hoog.

We bezichtigen alle gebouwen maar bezoeken de dom van Pisa. Daarna gaan we lunchen op het grasveld, ver van de massa toeristen met een prachtig uitzicht over het hele complex.

14.30 uur

Het is tijd om richting Orvieto te gaan. We mogen nog 229 kilometer rijden. Onderweg begint het een beetje te regenen, het mag geen naam hebben. Na vijf uur en de gewoonlijke stops, stuiven we Orvieto binnen en volgen weer braaf de aanwijzingen van de Tom Tom. Warempel, die stuurt ons de bush bush in. Wat nu? Een vriendelijke

Pisa

Italiaan wijst ons de weg. Maar we komen er niet uit. Uiteindelijk lossen we het toch op met de routeplanner en komen we aan bij ons hotel Vila Acquafredda. Wauw, hotel met zwembad, lekkere bedden en douches. Daar zijn we echt aan toe! Het is inmiddels al 20.30 uur.

21.00 uur

Lekker eten bij Da Valizio, aangeraden door de hotel-eigenaar. Is slechts op 10 minuten van het hotel. Het eten was weer niet te versmaden en de tiramisu overheerlijk. Mmmm. Frank neemt een Bailey's als een dessert. Tjonge, algauw krijgt hij rode oortjes en is hij nog gezelliger dan hij al was. Ja en dan

Orvieto

nog terug naar het hotel, te voet.
Stoepie af en stoepie op, veilig in de armen van
Elske en Patty. Dus, dat liep goed af.
(een beetje overdrijven mag toch!)

Donderdag 6 juni

9.00 uur

We worden langzaam aan wakker. Heerlijk uit-
geslapen.
Een half uur later zitten we op het terras in de
zon bij het zwembad aan het ontbijt. Oh, wat
hebben we het goed!!! Het zwembad lonkt. Maar
Paul en Elske, de echte zwemmers onder ons,
stellen het zwemmen toch een dagje uit.

12.30 uur

Als activiteit gaan we naar het oude centrum
wandelen, dat ligt op een plateau, 180 meter
hoger. Je kunt lopen, maar nu verkiezen we de
tandradbaan boven een wandeltocht. Paul zag
het niet zitten. “Nee nee, ik ga liever lopen”,
maar we weten hem ervan te overtuigen dat het
allemaal wel mee zal vallen. En dat is ook zo.
Sterker nog, het mag van hem wel wat span-

Frank: schitterende indrukwekkende gebou-
wen. Collosale vormgeving. We hebben lek-
ker op het grasveld geluncht.

Paul: alles vind ik mooi! O ja, ik dacht dat ik
mijn fotoestel kwijt was, maar naar goed
zoeken in mijn schoudertas bleek dat ik hem
daarin heel goed had opgeborgen. Pff..... dat
was schrikken! Gelukkig heb ik nu alle foto's
nog en kan ik nog meer foto's maken in Rome.

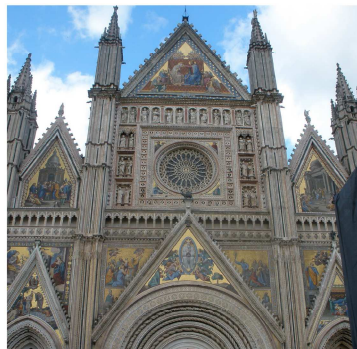
Elske: ik ben hier al eens geweest, maar het
blijft heel mooi en de moeite waard voor een
tweede bezoek.

nender zijn. We zijn te vlug boven, wat hem
betreft. “Is dat alles?”, zegt Paul met een grote
grijns op zijn gezicht. Naast de terminal is een
park waar we eens lekker gaan zitten. Na een
half uurtje lopen we door de hoofdstraat.
De majestueuze vijftiende eeuwse kathedraal
Duomo di Orvieto, de 42 meter hoge romaanse
Torro del Moro en de twaalfde eeuwse
Palazo del Popolo domineren het beeld van het
oude centrum. Het is hier “prachtig mooi” om

De stad Orvieto, gebouwd op een plateau van vulkanische tufsteen dat als natuurlijke vesting bij uitstek al in de Etruskische tijd (800-100 v.Chr.) bewoond was, kijkt uit over landschappen met wijngaarden. Voor de bouw van de vele monumentale gebouwen zijn eeuwenlang stenen uit het plateau gehaald. Daardoor ontstonden vele onderaardse gangen en gewelven, die nu toeristische bezienswaardigheden zijn geworden.

Wist je dat:

Frank kunst maakt en dus kunstenaar is?

met de woorden van Frank te spreken. En we hebben het allemaal gezien.

22.30 uur

Het zandmannetje komt langs en dat is maar goed ook. Morgen gaan we naar Rome en willen heel erg vroeg de trein nemen.

Vrijdag 7 juni

6.00 uur

De wekker gaat af. Tjonge wat vroeg, maar als we veel willen zien in Rome, moeten we er wat voor over hebben toch! Dus vooruit met de geit!

06.57 uur

We zitten in de trein, nadat we

eerst een koffie en een koffiekeok hebben genuttigd in de stationsrestaurant en retour-tickets hebben gekocht.

08.30 uur

We komen aan op Stazione Termini en worden meteen aangesproken door een man uit Bangladesh, die ons "hop on hop off"-buskaarten probeert te verkopen. Het is hem gelukt! Hij brengt ons naar de opstapplaats, het is ongeveer 10 minuten lopen. Als de dubbeldekker arriveert besluiten we bovenin te gaan zitten, om alles goed te kunnen zien. Deze bus heeft een Nederlandse audio-tourgids en dat is natuurlijk heel praktisch voor ons Hollanders.

Helaas, de oordopjes geven geen geluid. Maar dat is niet zo erg, want we genieten toch van de prachtige architectuur die de revue passeert.

Onze eerste stop is bij het Colosseum en het is behoorlijk warm geworden. Daarom gaan we eerst naar het meer dan 2000 jaar oude Forum Romanum. De wachttijd in de hitte was "slechts" 20 minuten. We lopen langs de opgravingen, maar het is moeilijk het hele plaatje te krijgen. De beschrijvingen bestaan uit veel tekst en de concentratie is ver te zoeken met die warmte. Wat wel te bevatten is dat je loopt door straten waar ongeveer 2000 jaar geleden de keizers Cesar, Augustus etc. ook gelopen hebben. Dat is toch wel een heel bijzon-

dere ervaring. En wat zijn die gebouwen kolossaal. Hoe hebben ze die enorm grote stenen op elkaar gekregen? Je blijft jezelf wel verwonderen.

Na een uur bezichtigen gaan we rusten op een brede marmeren bank. Hmmm lekker een boterham met Nutella, tonijn en fruit na. En daarbij een lekker flesje warm water, niet te versmaden hi hi.

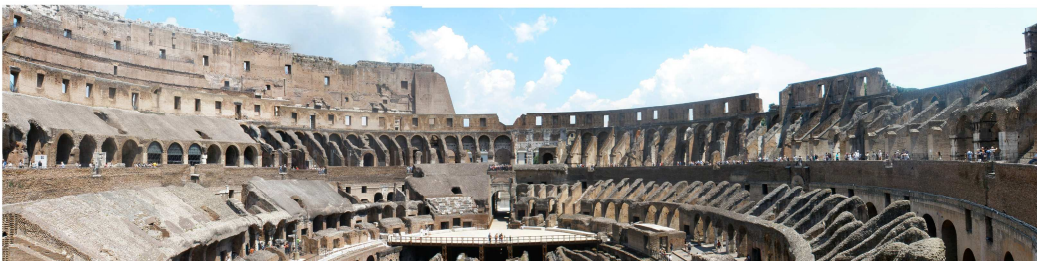
13.30 uur

Nu maar naar de uitgang en op naar het eveneens ongeveer 2000 jaar oude Colosseum. De kaartjes hebben we al in ons bezit, dus kunnen we zo doorlopen en is het niet nodig aan te sluiten aan die ellen lange rij. Voorzichtig nemen

Ro me

Wist je dat:

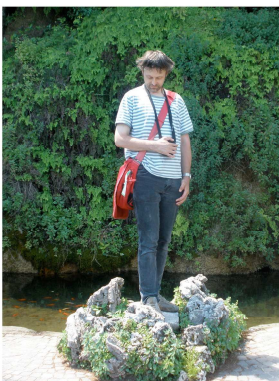
Paul kan vliegen zonder vleugels en zonder Redbull?

Wist je dat:

Patty en Elske samen door een poortje van het toilet kunnen?

we de trap met hele hoge treden en staan dan middenin het Colosseum. Als we even doorlopen krijgen we een mooi overzicht van de hele arena. Dit complex is te vergelijken met een enorm stadion. De Kuip is er niets bij. Er konden 50.000 mensen in. Toentertijd was het zelfs overkapt met een enorm zeildoek. Jammer dat dat doek er niet meer hangt, dan hadden we nu lekker in de schaduw gestaan. Patty leest voor uit het informatieboekje. Elske, Frank en Paul luisteren aandachtig. In die tijd vonden mensen het vermakelijk om toe te kijken hoe Christenen voor de leeuwen werden gegooid. Wat een gruwelijk verhaal zeg.

16.00 uur

Ja, dan nu naar het Vaticaan. Na 30 minuten wachten bij de opstapplaats, stappen we weer in de “hop on hop of” bus, die ons naar het Sint Pietersplein brengt. Als we bij het Sint Pieterplein aankomen, moeten we eerst een half uur in de rij staan voor de security. Eenmaal binnen in de Sint Pieterbasiliek vallen onze monden open van verbazing. Dit is hem dus, die je zo vaak op televisie ziet en van “urbi en orbi” (eigenlijk urbi et orbi), zoals Elske haar oma dat altijd zegt. Wat is dit bijzonder! Alleen de paus ontbreekt nog aan het geheel. De Sint Pieterbasiliek is één van de grootste kerken van de wereld en is versierd met indrukwekkende schilderwerken en beelden van onder andere Michelangelo. Er hangt een hele machtige sfeer. Nu hebben we het allemaal in het echt gezien. Heel heel indrukwekkend!

18.30 uur

We zitten lekker aan een heerlijke authentieke pizza. Helaas hadden

ze nergens zo'n dubbel gevouwen pizza voor Frank. Hij moet het met een "gewone" doen. Ook lekker!

19.00 uur

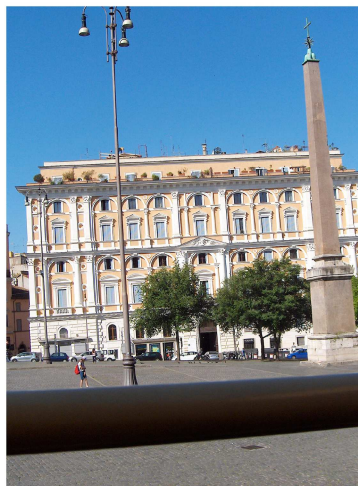
Tijdens de busrit naar het station besluiten we uit te stappen, om naar de beroemde Trevi fontein te gaan kijken. Deze fontein was vaak het decor in bekende films, zoals bijvoorbeeld La Dolce Vita.

21.00 uur

We komen aan bij het station Termini. De eerst volgende trein naar Orvieto gaat om 22.00 uur en we besluiten om nog even naar Mac Donalds te gaan. Daar kunnen we wat drinken, gebruik

Vaticaanstad

maken van het toilet, veilig binnen zitten en het is er lekker koel bovendien.

23.11 uur

We komen moe en voldaan aan in Orvieto. Snel het zweet van de dag eraf douchen en dan fijn slapen.

Zaterdag 8 juni

09.30 uur

Patty en Elske zitten lekker aan het ontbijt. Na 15 minuten komen de heren ook naar de ontbijtzaal. Vandaag blijven we in Orvieto.

Na het ontbijt nemen Elske en Paul een frisse duik in het zwembad van het hotel. Het gaat allemaal heel beschaafd. Ze zwemmen netjes langs elkaar heen. Er wordt niemand natgespat of gesopt.

De zon staat hoog aan de knalblauwe hemel. Wat

Wist je dat:

Frank net als een kanon is? Hij mag graag afschieten!

is het toch weer een prachtige dag.

14.30 uur

We hebben zelf “konijnenvoer” (lees: salade) gemaakt van sla, olijven, tonijn en een blikje witte bonen. Het ging erin als koek, dat hadden we net nodig, extra vitaminientjes. Tijdens het eten worden er grapjes gemaakt en gekke “konijnengezichten” getrokken. Wat hebben we een schik.

Na het “tussendoortje” wandelen we naar het station voor paar heerlijke espresso’s, thee en snacks om wat energie op te doen voor de wandeling naar de oude stad, die 180 meter hoger ligt. We volgen een mooi aangelegd pad die naar boven leidt. De weg is een beetje steil, daarom rusten we af toe. Paul is de enige die ervaring heeft met bergbeklimmen. Hij vertelt dat hij met zijn ouders een paar keer naar Zwitserland is geweest. Nou, dat is te zien. Eenmaal boven aangekomen blaakt hij nog van energie. De hoofdstraat leidt ons naar het bruisend hart

van het mooie oude centrum. We hebben een mooi kapelletje ontdekt en een bezoek gebracht aan de prachtige Duomo di Orvieto. Er was ook nog een soort processie aan de gang met vaandeldragers en mensen in Middeleeuwse kleding. Wat het precies voorstelt is niet duidelijk, maar het is wel mooi om naar te kijken.

20.00 uur

Restaurant Valerio is ons favoriete eetplek in Orvieto en daarom zitten we er nu weer. We nemen met zijn allen de heerlijke groentensoep en als dessert weer één van die niet te versmaden huisgemaakte toetjes!

Patty wilt een foto maken en gooit bijna een heel wijnrek om. Gelukkig wankelt het rek alleen een beetje. De barman moet een beetje lachen.

22.30 uur

We gaan op tijd naar bed, want morgen verlaten we Orvieto voor de mondaine stad Milaan, die in Noord-Italië ligt. Dus hebben we nog een hele rit voor de boeg morgen.

Zondag 9 juni

07.00 uur

Het is ons laatste ontbijt in Vila Acquafredda. De koffers staan al in de auto, we nemen nog een

laatste cappuccino en vertrekken dan richting Milaan. Ondanks de regen genieten we van het landschap en de muziek. Elske en Frank zijn afwisselend DJ, want om de beurt zitten zij voor in de bus en schuiven ze de verzoek-cd's in de cd-speler. We hebben Jan Smit en heel veel jaren 60- en 70muziek bij ons. Veel meezingers dus.

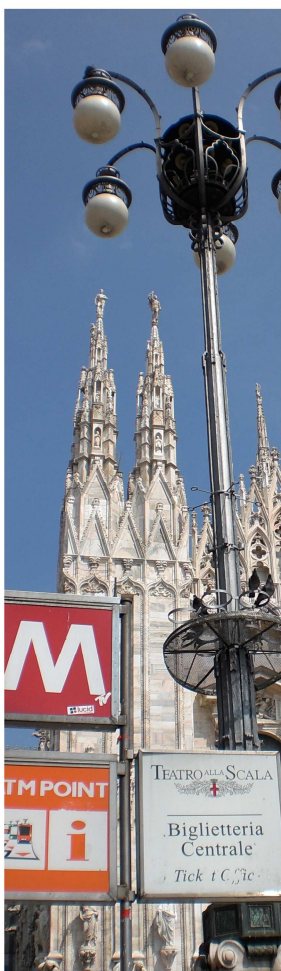
12.00 uur

Het is tijd om een stop te maken en omdat we in de buurt van Florence zijn, besluiten we om even het centrum in te gaan. Maar het parkeren wilt niet echt vlotten. Uiteindelijk zetten we de bus in een kleine bewaakte parkeerplaats, waar de auto's dicht op elkaar staan. Tot onze schrik, moeten we de sleutels afgeven, voor het geval dat de auto achter de bus eruit moet. Dat voelt een beetje raar. Maar goed, we vertrouwen er op dat alles goed gaat en lopen de stad in. Rond de Basilica di San Lorenzo staat een grote leermarkt. We kijken er wat rond, maar lopen toch niet op ons gemak. De bus, staat die daar wel goed? Het besluit wordt genomen om terug te

gaan naar de parkeergarage en onze reis gewoon voort te zetten. Gelukkig, de bus staat er nog en zo te zien zit alles er nog in. Na een paar uur rijden bevinden we ons duidelijk op de Po-vlakte en wordt het landschap minder aantrekkelijk. Zestig kilometer voor Milaan verlaten we de snelweg. Zo kunnen we genieten van de

Mi laan

mooie dorpjes langs de route. Het duurt iets langer, maar dan heb je ook wat!

20.30 uur

Het regent pijpenstelen. Gelukkig kan Patty de bus pal voor ons hotel Aspromonte parkeren en worden we niet echt nat.

We checken in en brengen onze koffers naar de kamers op de begane grond. Paul en Frank slapen naast de kamer van Elske en Patty. Steeds als zij op bed gaan zitten, horen zij een nogal irritant geluid. Nu maar hopen dat ze niet te veel bewegen tijdens hun slaap. Trouwens, daar zal Patty geen last van hebben, want die slaapt altijd met oordoppen in.

21.30 uur

De receptioniste adviseert ons een goed Italiaans restaurant, 400 meter van het hotel vandaan. We krijgen paraplu's te leen, want het komt nog steeds met bakken uit

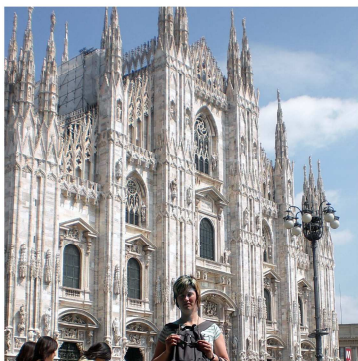
de hemel vallen. Het is even zoeken voordat we het restaurant hebben gevonden. Er staat een heel ontvangstcommitee klaar en we worden warm onthaald. Blijkbaar heeft de receptioniste hen gebeld dat wij er aankomen. De bediening is vrij vlot en na vijftien minuten staan de lekkerste gerechten op tafel.

Iedereen zit te smullen. Ook de toetjes zijn niet te versmaden. Het personeel, dat uit Egypte komt, is heel galant en spreekt engels. Mensen hier in Milaan zijn meer gericht op buitenlandse toeristen, dat merk je aan alles.

Maandag 10 juni

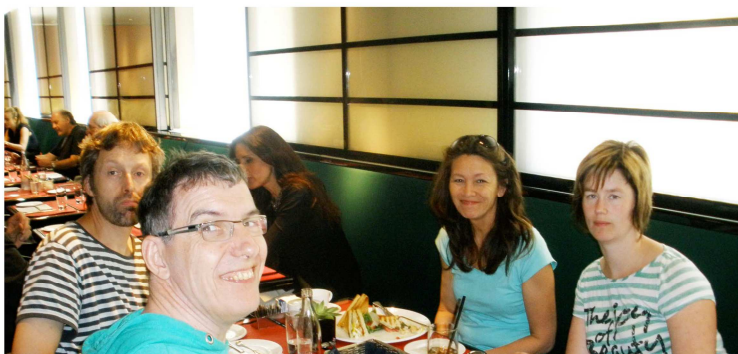
11.00 uur

Ja, jippie! De zon staat hoog aan de hemel en de straten in Milaan drogen zienderogen. Met de plattegrond in ons hand lopen we richting het centrum via het park Giardino dello Guastalla. Op het

Wist je dat:

**Elske
een rijdende
vuilnisrechter
is?**

grasveld laat een man zijn paard grazen. We lopen er naar toe. Het paard wordt een gewillig foto-object. Frank en Paul schieten er op los met hun camera. Daarna verlaten we het park en zoeken onze weg naar het historische centrum.

13.00 uur

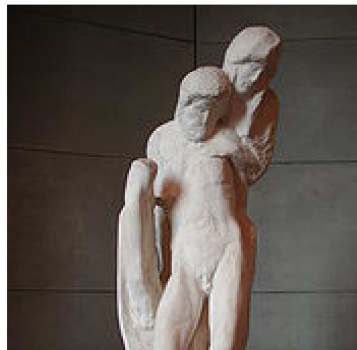
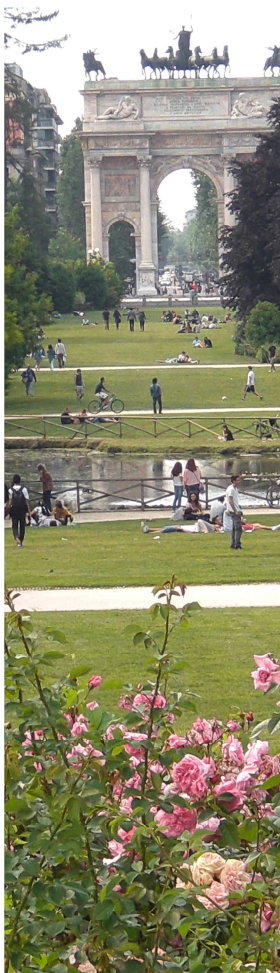
“Zullen we hier lunchen”, vraagt Elske. “Ja hoor, dat is goed”, zegt Patty en we begeven ons naar de ingang. Als we voor de deur staan, zien we dat het een zeer chique restaurant van Emporio Armani. Er is toch een lichte twijfel, want de prijzen zullen niet van de lucht zijn. Och, wat kan ons het schelen, we doen het gewoon! Eénmaal binnen zien wij

dat er veel zakenlui in pak zitten. Daar proberen wij ons niets van aan te trekken. Een ober komt ons tegemoet en begeleidt ons naar één van de zwartglimmende marmeren tafels. We nemen plaats en bestellen heerlijke sandwiches en hamburgers met friet. Het smaakt echt voortreffelijk en je kunt zien en proeven dat het met veel zorg en aandacht is klaargemaakt. Je krijgt er een mes en een vork bij, maar het is veel gemakkelijker om met de handen te eten. En dat doen we dan ook. De kruimels vallen op de glimmende vloer hi hi. De ober lachte ons toe. Leuk hè.

Castello Sforzesco is een kasteel in Milaan (Italië) dat nu verschillende musea huisvest. De bouw van het kasteel begon in de 14e eeuw, met als oorspronkelijk doel als burcht van de Visconti te dienen. Het werd later gedeeltelijk verwoest, waarna het weer is opgebouwd in de 15de eeuw en in het begin van de 20e eeuw gerenoveerd is.

Het kasteel heeft een kunstcollectie die werk van Michelangelo (zijn laatste werk, de Rondanini Pietà) en Leonardo da Vinci omvat.

Wist je dat:

Patty niet zonder Elske kan slapen?

14.30 uur

We wandelen door de majestueuze Galleria Vittorio Emanuele, een in de negentiende eeuw gebouwd winkelcentrum, en komen uit bij de Duomo di Milano, die ligt aan de zonovergoten Piazza di Duomo. Via de grote winkelstraat lopen we door naar Parco Sempione, waar ook het 14de eeuwse kasteel Sforzesco staat. Dit gaan we allemaal bezichtigen en bij de fontein voor het kasteel eten we een lekker verkoelend ijsje. Hmm.

Als we afgekoeld zijn wandelen we het grote kasteelpark in, dat is aangelegd in landschapsstijl met

kronkelende paden, weidse open velden, hoge bomen en een pittoreske brug die een centraal gelegen vijver overspant. Aan het einde staat een triomfboog, gebouwd in opdracht van Napoleon in het begin van de 19de eeuw. We lopen er heen, vleien ons in het malse gras en genieten. Paul en Patty doen nog wat fitness-oefeningen. Ja ja, keep in shape!! De musea kunnen we helaas niet bezoeken, omdat we slechts één dag hebben voor Milaan.

Dinsdag 11 juni

07.30 uur

Helaas, het zit erop. Vandaag gaan we richting huis via Bad Bellingen in Duitsland, net over

de grens met Zwitserland. Om de lange terugreis te onderbreken, zullen we daar overnachten.

Deze keer gaan we niet door de Gotthardtunnel, maar nemen we de Simplonpas. Dat is 100 kilometer om, maar qua landschap zeker de moeite waard. Voor we deze pas oprijden maken we een stop om te tanken en een ijsje te eten. We zijn omringd door bergtoppen en een grote waterval klettert luidruchtig het dal in.

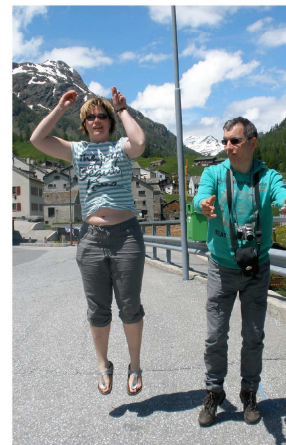
Voordat we verder gaan koopt Frank een cadeau voor zichzelf.

Het is een echt Zwitsers mes. Hij is blij als een kind. Waar kun je

dat beter kopen dan in Zwitserland zelf!

Bovenop de Simsonpas stoppen we nog een paar keer om het adembenemende uitzicht te bewonderen. Er ligt zelfs nog sneeuw op de bergen. Natuurlijk willen we daar foto's van. Paul blijft liever in de bus zitten. Frank kan geen genoeg krijgen van het fotograferen. En Elske wilt nog een gekke foto. Terwijl ze springt moet Patty een foto maken. Hij is gelukt! Kijk maar op de foto.

14.15 uur

Wist je dat:

**Paul
heel veel van
geschiedenis
weet?**

Ja, we spotten een Coop, een jumbo supermarkt waar ze van alles verkopen. We parkeren onmiddellijk de bus. Hier kijken we al even naar uit, want de heren willen dvd's kopen en we willen nog wat lekkers voor onderweg. Bovendien hebben we zin in koffie en cola. Zo kunnen we dit allemaal mooi combineren.

16.30uur

De boodschappen zijn gedaan, de koffie en cola gedronken en Paul en Frank zijn helemaal in hun nopjes met hun nieuwe dvd's. Iedereen is in een opperbeste stemming. Patty en Elske lallen vrolijk mee met de muziek en Elske maakt er leuke dansgebaartjes bij. We zijn ook erg melig. Althans, Patty zeker, want die begint spontaan te hinniken als ze een auto met paardentrailer inhaalt. Wat een mafkees zeg.

18.00 uur

Net voor de grens met Duitsland gaan we dineren in een restaurant aan de snelweg. De maaltijden zijn degelijk en goed van smaak. O ja, hier proberen Elske en Patty uit wat er zal gebeuren als ze met zijn tweeën tegelijk door het toiletpoortje gaan. Nou, daar zijn ze achter gekomen. Er verscheen ineens een man uit een hokje, die daar heel sneaky op een video het reilen en zeilen in de gaten houdt. Hij keek ons vermanend aan. Patty en Elske kwamen niet meer bij van het lachen.

21.00 uur
 Bad Bellingen, hotel Park Eden.
 Daar is hij dan, onze laatste
 overnachtingsplek tijdens deze
 vakantie. Patty belt aan en een
 krakende vrouwenstem legt uit
 waar de sleutel van de voordeur
 ligt en waar we onze kamersleu-
 tels kunnen vinden. Ook zegt ze
 dat er helaas twee een-
 persoonskamers bijzitten in
 plaats van een tweepersoonsbed.
 De mannen slapen bij elkaar en
 Elske en Patty nemen de eenper-
 soonskamers. We dumpen de kof-
 fers in de benauwde ruimtes en
 gaan in het donker het
 dorpje verkennen. Het is prettig
 om wat beweging te hebben na
 zo'n lange autorit en om een frisse
 neus te halen.

Woensdag 12 juni

07.30 uur

De mannen hebben goed gesla-
 pen. Paul is bijna niet wakker te
 krijgen. Die moeten we echt wak-
 ker schudden. Bij de dames is
 het een ander verhaal. Patty sliep
 slecht omdat ze Elske miste en

Elske sliep slecht vanwege het
 niet zo leuke nieuws dat ze gis-
 teren te horen heeft gekregen.
 Toen we vertrokken uit Arnhem
 lag haar oma, beppe, op sterven.
 Ze is gisteren overleden.
 Gecondoleerd Elske.

We lopen de ontbijt zaal binnen
 en nemen een tafel dicht bij het
 buffet. Er is vanalles: yoghurt,
 broodjes, vers fruit etc. Helaas
 geen heerlijke cappuccino, maar
 ze hebben wel goede koffie en
 thee. We laten het ons allemaal
 smaken.

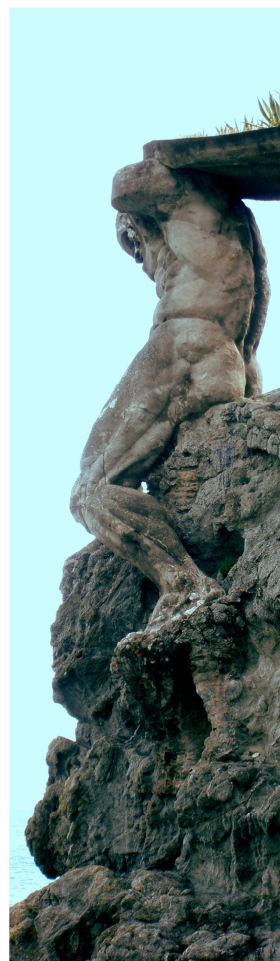
De serveerster is zo aardig om
 een foto van ons te maken.

9.30 uur

Na het betalen van de hotel
 rekening zijn we weer en route
 richting Arnhem. Onderweg
 proberen we nog het resterende
 fruit en brood op te maken, maar
 we gaan ook lekker dineren
 met alles erop en eraan. Het is
 ten-slotte de laatste dag van de
 vakantie. Daarna karren we lek-
 ker verder over de Duitse auto-
 baan. Het is rustig op de weg en

Wist je dat:

**Frank
 ondanks zijn
 beperkte
 gezichts-
 vermogen
 toch hele
 mooie foto's
 kan maken ?**

dus zijn er geen files. Dat komt goed uit, want nu wil iedereen graag snel thuis zijn.

19.00 uur

Patty parkeert de bus voor het pand van Tendens, waar de familieleden al staan te wachten. Iedereen wordt heel warm verwelkomd met kussen en knuffels, Elske door haar ouders, Paul door zijn vader en Frank wordt door zijn zus en zwager.

De koffers worden uit de bus gehaald en in de eigen auto's geplaatst. We kletsen wat samen over de reis en hoe mooi het was in Italië. Patty deelt de certificaten uit. Ze heeft er iets leukers bijgeschreven, althans dat hoopt ze. Paul zit al in de auto en kan nog net op tijd geroepen worden. Hij stapt uit en vervolgens lijkt het alsof hij niet meer weg wil. Hij vindt het zo gezellig. Uiteindelijk nemen we afscheid van elkaar, stappen in de auto en ieder zijns weegs.

Wist je dat:

Patty jullie allemaal kanjers vindt en enorm van jullie genoten heeft?

Lieve Elske, Frank en Paul,

Jullie hebben, net zoals deze hele reis, een onuitwisbare indruk op mij gemaakt. Het was knetter gezellig en ook heel ontspannen. Ook was het heel bijzonder om eens zo'n kleine groep te begeleiden. Hierdoor was het allemaal wat intiemer. Dat is mij erg goed bevallen en jullie ook, aan jullie reacties te horen. Ik wens jullie nog heel veel mooie reizen toe in de toekomst en wie weet tot een volgende keer. Dat zou ik in ieder geval heel erg leuk vinden.

Een hele dikke knuffel van Patty